

CUVÂNT INTRODUCATIV

Mihai Mihăiță

Președinte al Academiei de Științe Tehnice din România

A zecea ediție a Conferinței anuale „Zilele Academice ale ASTR“, organizată la Galați, relevă parteneriatul Academiei de Științe Tehnice din România cu Universitatea „Dunărea de Jos“, exemplu de conlucrare, de solidaritate, în sprijinul valorilor științifice și umaniste pe care le promovăm împreună.

Un scurt cuvânt introductiv nu poate aborda teme de fond privind obiectivul demersurilor științifice implicate de Zilele Academiei de Științe Tehnice din România. Trebuie, însă, abordate o serie de aspecte de ordin conceptual și practic sub semnul cărora are loc manifestarea științifică ale cărei lucrări sunt cuprinse în prezentul volum.

Dacă vom păstra proporțiile – iar această cerință este proprie nouă, tuturor celor care au îmbrățișat profesia de inginer – nu putem omite constatarea că problematica mondială dezbătută, în aceste zile, la Adunarea Generală aniversară a ONU, în primul rând cele care privesc dezvoltarea durabilă, se regăsește, în forme diverse, în programul manifestării. Conectarea la tendințele cele mai pregnante ale evoluției omenirii sub semnul unor provocări majore, fără precedent, reprezintă un obiectiv central al lucrărilor care sunt prezentate de distinșii participanți la Zilele ASTR.

Satisfacția generată de identificarea unor obiective realiste, consonante cu aspirațiile oamenilor de știință din întreaga lume, este dublată de sentimentul răspunderii pe care îl implică, direct și ultimativ, necesitatea de a evalua corect, cu nedezmintit spirit critic, stările de fapt actuale de la noi din țară și de a acționa simultan, într-o viziune strategică, pe două direcții convergente: înlăturarea factorilor de blocaj, de frânare a inovării și promovarea experienței pozitive.

O asemenea viziune ne obligă să remarcăm că a apărut și se adâncește falia dintre numărul și valoarea creațiilor științifico-tehnice distinse cu medalii și premii la concursuri interne și internaționale și aplicarea în practică, în special în cea industrială, a brevetelor de invenții, a tehnicilor și tehnologiilor avansate elaborate de specialiști români, îndeosebi de ingineri. O asemenea situație nu poate fi trecută cu vederea decât cu asumarea riscului de a ne închide accesul spre un viitor mai bun, de la nivel individual până la scară națională.

Zilele Academiei de Științe Tehnice din România au inaugurat – pot spune – tradiția pe care, sunt convins că și ediția a X-a o consolidează și îmbogățește. Mă refer la răspunsul dat, la fiecare ediție, la întrebări pe teme esențiale ale evoluției tehnicii și tehnologiei românești, în raport cu nevoile reale ale țării, cu finalitatea pe care trebuie s-o aibă orice demers științific: ridicarea nivelului de trai, îmbunătățirea calității vieții concetățenilor noștri.

Desigur, sunt totdeauna mai multe întrebări decât răspunsuri. În spațiul public se vehiculează întrebări, cum li se spune, fierbinți, apăsătoare, cu adevărat arzătoare, dar și unele derutante, manipulative; se formulează întrebări pe deplin justificate privind educația, formarea specialiștilor, inclusiv a inginerilor, nevoia de repere, mai ales morale. Sunt întrebări care stimulează, nu demobilizează. Ne bucurăm că am scăpat de întrebările interzise încă de pe vremea inchiiziției și, mai aproape de timpul nostru, de regimurile totalitare. Dar, totdeauna, s-au găsit savanți de tipul lui Galileo Galilei care au avut curajul, determinarea să spună „e pur si muove”.

Noi ne aflăm în situația fastă de a nu avea alte limite în materie de adevăr științific decât, practic, propriul nostru potențial intelectual și etic pe care avem datoria să-l creștem neîncetat.

Dincolo de stereotipuri, de clișee, de obișnuințe, de „rugina” conservatorismului și conformismului, de tot ceea ce reprezintă factori negativi în metodologie, în politici publice, în atmosfera socială, există resursele creative ale noastre, în primul rând ale inginerilor, ceea ce generează un sentiment tonic de solidaritate, de încredere că dificultățile pot fi biruite, că pentru promovarea valorilor în care credem nu-ți trebuie curaj, întrucât a spune lucrurilor pe nume face parte integrantă din însăși natura profesiei noastre de ingineri. O profesie care ne obligă la realism, la respect față de adevăr, la autodepășire.

*

* *

Sunt doar câteva gânduri pe care am dorit să le împărtășesc în cuvântul introductiv, considerând că sinceritatea, alături pe trunchiul puternic al competenței și responsabilității, ne caracterizează ca profesioniști, ca oameni, ca membri ai Cetății, ca români dornici din tot sufletul ca țara noastră să progreseze, să devină mai prosperă, tot mai demnă în rândul statelor din Europa și de întregul mapamond.